

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. I.

WE CZWARTEK DNIA 7. STYCZNIA 1796.

Z Krakowa d. 5. Stycznia 1796.

Spełnione nakoniec życzenia powszechne. Miasto Kraków Panowaniu Najjaśniejszemu Cesarzowi Jmć Rzymskiego przeznaczone, dnia dzisiejszego po ustąpieniu woysk ruskich z największym ukontentowaniem zobaczyło w poszród murów swoich woysko pragnionego dla siebie Monarchy. Cesarza, Porządki Miasta, Konfraternie i z rozwiniętymi Chorągwiemi wyjechało na przeciwko wkraczających woysk Cesarzkich w bramie Grodzkiej przez Ratusz uroczystość JW. Jenerała de Foulon, i jako na czele Woyska będącemu, klucze od Miasta na zakład wierności i podległości, przez ręce J. Pana Prezydenta Miasta, złożyły. Jenerał J. Pan Prezydent przy oddawaniu kluczy powitał JW. Jenerała de Foulon, stosowną mową i toż samo powitanie ponowił w Ratuszu Głównym, gdy tamże JW. Jenerał przybył raczył. W odpowiedzi swojej JW. Jenerał zapewnił obywateli Miasta, że przychylność i ukontentowanie z iaką nowych J. Cesarzowskich M. poddanych znajdzie, doniesioną będzie i zjedna im najwyższe Monarchiczne względy i że pod słodkim Jego Cesarzowskiego Królewskiego Mci Panowaniem przy wierności dla Majestatu będą zupełnie szczęśliwymi. Dzień ten Miasta tego obywatelstwo między znakomitszymi licząc epokami za-

kończyło wieczorna całego Miasta i Przedmieść jego illuminacją w dowodzie powszechnej radości.

Z Londynu d. 18. Grudnia 1795.

Dnia 17 w nadziei, iż Król osobiście lub przez kommisją sankcyonować będzie billę, które były wielkiego zaburzenia i stronnictwa przyczyną, zgromadziło się do kilku tysięcy ludzi na targ i wszystkie warty wzmocniono. Ale sankcja dotąd zwleczona. Król o godzinie 2. z Buckingham, house do pałacu St. James przejeżdżał, tud rozumiejąc że do Parlamentu iedzie przez ciekawość w swej masie coraz bardziej wzrastał, a nakoniec spokojnie się rozszedł. Z tym wszystkim wczasie królewskiego przejazdu słyszeć się znówu dągotowanie i szmer. —Mówią tu teraz głośno o bliskim rozwiązaniu Parlamentu, i wnoszą że Minister ina zamiar w czasie elekcji nowej, a wrzeć pokój pod swoimi Kondycjami i by niebył w potrzebie zapytania się o nie Parlamentu. Już tu i owdzie po kraiu przysłuchane są umysły do tego, aby na elekcji Parlamentu niedawać kresek tylko bezstronnym przyjacielom ludu. Wczoraj na P. Pitta i mowę niższej izby powracających ze dworu, mocno i z szyderstwem gnił gwizdał.

Do Portsmouth przybyły nazad d. 16. t.m. okręty wojenne Alseed, Impregnable, Magnanime i iedna Fregata należące do floty

wschodnio Indyjskiej pod kommandą Admirala Christian, które po stracie masztów przez burzę, wiele ucierpiały; tenże sam los spotkał różne transportowe okręty.

Na Banku wexlarskim puszczało wieść z przyczyn łatwo domyslnych iakoby na wiadomość poselstwa od Dworu naszego względem negocyacji pokoju, cały Paryż był illuminowany, i dwóch kommissarzy z tamtąd do Londynu przybyło. Dotąd jednak niesprawdziło się to ostatnie. Do tąd pogłoski dali okazać dwaj oficyerowie Francuzcy emigranci z Francji uwolnieni i do Dover przybyli. Cożkolwiek bądź wszystko zda się coraz bardziej do pokoju skłaniać.

Dnia 10. t. m. reszta Angielskiego woyska i Emigrantów z wyspy Dieu do Anglii odpłynęła.

P. Speed członek Parlamentu aresztowany został na wyspie Man, do której sądownictwo i przywileje Parlamentu angielskiego nierosciągała się.

Pogłoska iakoby P. Barthelemi z Bazylii tu przybył jest zupełnie fałszywa.

Obrady Parlamentowe.

P. Fox podał ostatniego wtorku petycyą od 20,300. obywatelów z Manchester o pokój, a Pułkownik Stauley od 28,000. mieszkańców tegoż samego Miasta i otoż samo proszących, z warunkiem aby się to bez uszczerbku w honorze i korzyściach Narodu stać mogło. P. Smith, wprowadził znowu projekt nowej pożyczki, przekładając złożenie kommissyi, dla roztrząśnienia wszystkich okoliczności i uchronienia się na przyszłość podobnego postępku. P. Pitt odpowiadając na uczynione sobie zarzuty poddawał się takiemu examinowi, kommissyą jednak na ten koniec nie w samej izbie, lecz w osobnym pokoju przeznaczonym do traktowania tajemniejszych interesów, doradzał. Wyrachowanie korzyści wystawiał byż fałszywie podanym, zaręczał, że podczas pożyczki żadnego wniosku względem lokacyi królewskiej nieczynił; lecz potym dopiero o radę w tej mierze Króla Jmci prosił. A wi-

dząc z iedney strony zwycięztwa Austryaków więcej teraz w tygodniu niż przedtym w roku dokazujących, z drugiej deklaracyą skarbowego ministra Francji, wniosk, iż koniec wojny nie może wypaść iak tylko zgodny z życzeniem na stronę Anglii.—Poczem kommissyą stosownie do myśli P. Pitta dla roztrząśnienia tej materii ustanowiono.

We szrodę przyniosł Pan Pitt znowu swoy Bill do izby wyższej, a Prezydent rady Hrabia Mansfeld konkluzując izby niższej złożył, podług którego członki Parlamentu zgadzają się dobrowolnie na oszczędzanie maki przennej, mieszając do niej na chleb maki inney, tyle izby przynajmniej część trzecią przeniocy na insze użycie do przyszłego zniwa zaoszczędzić można było. Lordowie przystali nato i zalecono, aby po wszystkich hrabstwach, tak iako w radzie Londyńskiej uskutecznione zostało.

Lordowie Norfolk, Suffolk, Landsdown, Derby, Chedworth, Albeinarle, Lauderdale, Ponsonby, Bedford inni protestacyą swoją publiczną przeciw obydwóm Billom Lorda Grenville i Pana Pitta w protokół dziennego porządku wciągnąć kazali.

Hrabia Stanhope zawsze ministrom przeciwny, iuż dawno chodząc przestał na obrady Parlamentowe.

W izbie niższej nastąpiło urządzenie, aby piekarze mieszany chleb osobnym stemplem cechowali, lub na iatkach swoich wyraźnym napisem materiał chleba i cenę każdego gatunku wyszczególnili. P. Hulsej radził nadgrode 15 szellingow za kwarter wprowadzonego z Ameryki zboża do 20 iak z mieysc innych podnieść, w tym czasie kiedy nie o mieysce lecz o zboże się rozchodzi.—Lord Sheffield na zbicie tego projektu cytował Listy z Bostonu pod d. 28 Paź. z doniesieniem że zboże od 9 do 10 Schellingow spadło. Tak wysokie przeto nadgrody szkodliwy by gospodarstwu domowemu i Ekonomii krajowej na czem wiele zależy. On wie, mówi, iż 600,000 kwartow owsa do publiczney potrzeby pogotowiu stoi, a gdyby

Śmy wielkie wywozy z Ameryki czynili, to by nasze wyspy zostały za to ucisnione. Ale P. Baring rozumie, iż Ameryka naszym najlepszym źródłem jest, gdzie podług listów z Filadelfii pod d. 26 Października, korzec pszenicy po 90 Szellingów był przedawany. Francya iako mamy pewną wiadomość wystąpiła zagranicę 68000 Funtów Szt. w sztabach srebrnych, za które jeszcze w Październiku porobiono kontrakty, iż iak tylko nadejdą pieniądze, żeby za nie zboża przystawiono; bezwątpienia musiała Francya i naśrodkowem morzu podobney przezorności użyć. — Tym czasem zgodzono się na projekt Pana Hufsey i nad to uchwalono ażeby od zboża już nawet w portach angielskich z zagranicy znajdujacego się, trzy piąte części podwyższonej nadgroły opłacane zostały. Wczora w izbie wyższej bilie skarbu i pożyczki po drugi raz odczytano, a Lord Lauderdale wszystko cokolwiek w izbie niższej z okoliczności tego przedmiotu mowiono powtórzył. Chociaż, mówi on, pod czas terazniejszey wojny minister nasz skarbowy blisko dwa miliony za 18 millionów pożyczki dla przykłady Bankierów ofiarować musi, wszelako nieprzyjaciel przyiażkołkolwiek małej cenie swoich asygnatów niema wielkiego wyobrażenia o naszych źródłach pieniężnych. Lord Grenville był tego zdania żeby pożyczki droższy nie dopuszczać iak na 4 i pół procentu

Z nasze papiery w górę poszły potrzeba to szczególniej zwycięstwom Austryackiej broni nad Renem przypisać; bo Poselstwo królewskie nie jest tak wyrażne, iak sobie podchlebiano co J. K. M. pokoiu oświadcza to tylko jest iż terazniejszego Rządu Francuzkiego kontent, że skoro ten stosowne kondycye do pokoju poda, negocjacye na tychmiast się otworzą.

Z Hagi dnia 19 Grudnia.

Jenerał Francuzki Moreau i Jenerałowie nasi Daendels i Dumonceau naradzają się w konferencyach wspólnych nad zastawieniem Rzeczypospolitey naszej w stanie obrony, zaczęli wydziałowić

dnoczenia w ośmiu dniach plan obrony podać, i co za kroki dotąd w tym celu poczynił. Ale niemało zastanówiono się nad zdaniem Jenerała Daendels wykładającym potrzebę 12. millionów złt. na uskutecznienie takowego planu, zwłaszcza w tym czasie gdy wszystkie kasy są wypróżnione. Nieoszczędzając tu żadnego starania, aby załatwiać wydatki potoczne niemianorazem myśleć o nadzwyczajnych, iako równie i o tym cośmy Francyi winni.

Zapewną tu teraz rzecz głoszą, iż część armii naszej złączyć się ma z armią francuzką Sambry i Mozy dla iey posilkowania.

Od kilku dni na horyzoncie naszym zdaie się wschodzić iutrzeńka pokoju, do którego wiele sobie obiecujemy po poselstwie króla Angielskiego do Parlamentu względem pokoju wystanęgo, tudzież zważając stan skarbu Rzeczypospolitey Francuzkiej, względem którego się Dyrektoryat Paryski iasnie wyłomaczył.

Wydział kolon i wschodnio Indyjskich oświadczył nieodzowną potrzebę milliona Złt. dla postanowienia osad pomienionych wstanie bezpieczeństwa.

Usiłowania kommissarzy naszych wysłanych do Frislandyi dla naklonienia Reprezentantów tamtejszych do przyjęcia Konwencyi Narodowej, zostały bezskuteczne; udali się więc do Greningen a potem znowu mają wrocić do Frislandyi celem ponowienia swego zamiaru.

Reprezentanci Hollenderscy ustanowili aby przysięgę wykonywano iak przedtym zpodniesieniem trzech pierwszych palców i wymowieniem tych słów: tak mi Boże wszechmogący dopomoż.

Urzędnicy przysięgają teraz mają zi Ludowi iako iedynemu prawemu Panu, tudzież wybranym iego Reprezentantom i, ustawom wiernie posłuszni będą.

Z Sztokolmu d. 15 Grudnia.

Baron Klingsporn syn Jenerała anchef kommanderującego w Finlandyi, swiezo tu przybyły po pewne, iak mówią dal.

szego postępowania rozkazy, które odebra-
wszy, natychmiast do Finlandyi odjechał.

Pewny Duńczyk został do szkoły Ry-
cerskiej w Karlsberg przyjęty dla ćwiczenia
w języku duńskim tutejszych kadetów,
Równie Duńscy kadeci mają się uczyć po
Szwedzku. Skąd widać, iak te dwa na-
rody nie nieopuszczają czymby związek
ściśłego zjednoczenia się na zawsze między
sobą ustalić mogły.

Z Paryża d. 14. Grudnia.

Posel Toskański Hrabia Carletti, iesz-
cze żąda niewyjechał. Kazał donieść Dy-
rektoryatowi, iż jest chorym, a zatem że
niemoże ieszcze wyjechać. Używa wszyst-
kich sposobów, aby się tu mógł zostać,
ale ciężko żeby dopiął swego zamiaru.

Przeszły generał Miranda, który miał
bydź zagranicę, albo do Hiszpanii, albo
do Szwajcar wyprowadzonym i dwóch
gensdarmów przv boku do pilnowania się
nie otrzymał, miał się iak slychać rato-
wać ucieczka, i u swego przyjaciela się
ukrył. Drugi Hiszpan Marchena, który
też miał bydź zagranicę wyprowadzo-
nym uciekł gensdarmowi, który mu był
dla straży przydany, kiedy ten idąc za
nim do kawiarni włoskiej w Palais-royal.

Rząd Angielski żądał pomiędzy inne-
mi kondycjami względem zamiany brań-
ców, żeby Rząd francuzki, za resztę brań-
ców Francuzkich, którzy przenoszą liczbę
Angielskich we Francyi, zapłacił w goto-
wych pieniądzach, wyłożone dotąd kosz-
ta na ich utrzymywanie; żądanie, które
Rząd francuzki miał odrzucić. Muszą
więc dodać tutejsze jedno pismo, 25. al-
bo 30,000. walecznych republikanów iesz-
cze się długo w Angielskich więzieniach
męczyć.

Grachus Baboeuf, który royalistski
dziennik: *Le Tribun du Peuple* wydawał, miał
bydź w tych dniach w Sekcyi Elizejskich
poł aresztowanym; ale pobiwszy się zpół
godziny z tym człowiekiem, który mu przy-
niósł rozkaz aresztu uciekł. Po swojej u-

cieczce, podał do jednego z tutejszych
dzienników jeden artykuł, którym wszyst-
kich patryotów wzywa do odporu, prze-
ciwko uciskowi, który do najwyższego
stopnia doszedł.

Dotąd bawiący się w Bazylei posel
Hiszpański, kawaler Yriarte, który po-
miedzy Francya i Dworem Hiszpańskim
podpisał i na ambasadora do Paryża prze-
znaczony był, powracając do Madrytu,
gdzie dla poratowania swego zdrowia
chciał się nieiaki czas zatrzymać, umarł w
Girondzie w Katalonii.

Pani Stael przybyła tu znowu do Pa-
ryża.

W tych dniach przybyło tu do tutej-
szych okolic 7.000. wojska, ale zato ode-
szło do armii Reńskiej 3,000.

Ponieważ w Kale wszelka kommuni-
kacya z Anglią zakazana, więc zatrzyma-
no wielu cudzoziemców, a osobliwie
Szwajcarów, którzy z Anglii powrocili, i
tameczna municypalność, oczekuje od na-
szego rządu względem nich dalszych roz-
kazów

Roberie, najwyższy komendant ca-
łej kawaleryi Charetta został na dniu 1.
t. m. z 5. officyerami Szuanów niedaleko
Thiebeaudiere zabitym.

Generał Hoche, wydał na d. 1. t. m. z
Głowney swojej kwatery w Nantes, ode-
zwę do mieszkańców Wandy, w której
zbiła wieść, iakoby gdy zostaną rozbroje-
ni wszyscy mieli pójść do granic. Niebo-
cie się, mówi w tej odezwie, to się nigdy
niestanie. Rzeczpospolita ma dosyć żoł-
nierzy, może przymusić resztę pozostałych
nieprzyjaciół do pokoju; niewyciąga
od was nic więcej, tylko żebyście byli
spokojni, i powrócili do waszey rolniczey
pracy. To jest niezawodną prawdą, iż
iuz cała Wanda rozbroiona; ale i to nie-
mniej pewna, że Szuanie o koło Wanes w
Anjou i w jedney części Normindyi bar-
dziej niz kiedy są teraz strasznemi.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

 W E C Z W A R T E K D N I A 7. S T Y C Z N I A 1796.

Reszta z Paryża d. 14. Gaudnia.

Plan do przywrócenia kasy d'Escompte, albo raczey ustanowienia Banku narodowego, już wyszedł z druku. Urządzenie w nim, będzie takie samo, iakie było w kasie d'Escompte. Liczba akcyi każda po 6000. Liwrow, w wartości metalowey, ma wynosić 50,000. Dawney kasy d'Escompte akcyonisci, będą mieli do starych akcyi, które posiadali przed innemi pierwszeństwo: każda ma być przyymowana za 200. liwrow, metalowey wartości. Takowe akcye kosztowały w swoich początkach, każda 3000. liwrow, a w czasie, kiedy kasa d'Escompte była w naybardziej kwitnym stanie, były nieraz więcej iak po 8000. liwrow płacone.

W Bordeaux, spuszczo na d. 26. Listopada z okrętowiska piękną i nową fregatę: Harmonia od 42. armat, a druga także nowa Volentaire będzie niezadługo gotowa

Z przyczyny wielkiego niedostatku koni, poustawiało wiele poczt ztąd do różnych okolic kraju; nawet wozowa poczta do Rouen już od 25. t. m. ustanie. W różnych miejscach musiano pocztowe wozy wołmi i krowami odwozić.

W Panteonie zaczęli się znowu patryoci 1789. zgromadzać. Merlin Thionville, chciat się wpisać do ich zgromadzenia; ale miał wiele trudności znaleźć. Inne patryotyczne towarzystwo, które się uformowało, ma swoje schadzki, w pałacu, nie-

gdys Nailles: to się tylko ma z samych członków obydwóch rad składać. Sieyes miał niedawno mowę w tym towarzystwie, gdzie dowodził konieczności, iż krewni emigrantów, powinni być wciąż oddaleni od publicznych urzędów. Przed wczorem i wczoray postawiono na placu, który się ztyka z Giełdą liczne oddziały żołnierzy, aby przeszkodzić oszukaństwu lichwiarzów, którzy się na tym miejscu zgromadzaia; ale wszystko poszło spokojnie. Z tey przyczyny rozgłoszono, bez żadnego fundamentu iakoby Giełda zamkniętą została.

Łubo członki Dyrektoryatu, muszą każdą rezolucyą wspólnie wydawać, dla przyspieszenia atoli biegu interesów. podzieliłi pomiędzy siebie prace. Rewbel wziął zagraniczne interesa, Carnot woyskowość, Letourner materyaty potrzebne dla woyska i żeglarstwa, Lareveiller Lepaux wewnętrzne interesa, a Barras politycą i opatrzenie Paryża wżywność.

Luidor warta 3,950. Liwrow w afsygnatach.

Proces Cormartins w umyślnie na to złożoney kommissyi znowu się rozpoczął. Liczba słuchaczów była nadzwyczaj wielka i powszechnie mówią iż się niewybiega od śmierci. Z tym wszystkim on się broni do ostatniego i niedawno kazał tu w Pary-

zu przybić pismo: "Cormartins do Francuzów, czytajcie i sądźcie.. Przywodzi w nim wszystkie pisma, które na ów czas względem pokoju z Wandą z obu stron pozachodziły, i utrzymuje iż Rząd Francuzki złamał pokój. To pismo oskarżył wczoraj deputowany Roux w Radzie pięciuset. "Wiadomo wam, rzekł, iż royalisci wszystkiego używają, aby tylko swoją stronę podnieśli i nową wojnę wolności wydali. Dla tego Cormartin kazał swoje pismo przybić w Paryżu, w którym chce okazać swoją niewinność, i gdzie przywodzi, iż dawny wydział ocalenia publicznego przyrzekł mu amnestya, i zezwolił na wyprowadzenie Syna i Córkę Ludwika XVI. do Wandy.. Ale nie niejest nieprawdziwszego iak to: Cormartins niebył inaczey od wydziału ocalenia, któregom iak na ów czas był członkiem uważany, tylko iako rozbojnik, który nawet pomiędzy wodzami Szuanów niegrał nayosobliwszey roli. Fałszywe przywodzenie, których Cormartins używa, niewarte tylko wzgardy; ale rząd powinien obrocić swoją baczność, na te osoby, które z Cormartins iedno trzymają. Tak jest, przydał Tallien, royalisci Paryzcy położyli swoje nadzieie w Cormartins; podchlebiają sobie kontrarewolucya. Wiele innych mówilo ieszcze w tej materji, ale nie niezadecydowano.

Na tej samej Sefsy doniósł minister wojenny, iż Jenerał St Cyr który lewe skrzydło M selskiej armii kommanderuje, po natarczywey walce znowu Dwomostv odebrał nazad, i ścigał Austryakow aż do Homburg.

Reszta Sefsy ciała prawodawczego zeszyły na tym co następuje: Na dniu 11. dekretowała Rada pięciuset, iż ci, którzy by się wazyli naszych żołnierzy przekupstwem, podeysciem &c. do dezercyi nanawiać powinni bydyć śmiercią karani i majątek ich skonfiskowany. Dyrektoryat posłał na tej Sefsy i na następującej d. 12 różne poselstwa, tyczące się wewnętrznych interesow. Zaraz potym były wyznaczone, kommissye dla roztrząszenia zażaleń obywateli, którzy się widzieli bydyć nadto o-

taxowanemi, i dla obmyślenia sposobow opatrzenia wielkich miast wżywność &c Do kommissyi, która ma podać sposoby dla zabezpieczenia wolności prafs, wyznaczono, Daunau, Chenier, Louvet, Sieyes i Boissy-d'Anglas. Inne propozycye Dyrektoryatu, pomiędzy innemi, żeby cła i stępowany papier, który teraz tańszy jest iak zwyczajny papier, w gotowych pieniądzech lub w asygnatach, podług biegu (za 100. Liwrow i. Liwer) opłacane były, odesłane do kommissyi skarbowey.

- Z Wiednia d. 16. Grudnia.

Kurjer, który z Londynu przybył z wiadomością o wzięciu Kapu Dobrey nadziei, przywiózł dla Feldmarszałka Clairfait bogatą bryllantami wysadzana tabakierę, która ma napis: „Zwycięzcy Niemiec..”

Podług ostatnich urzędowych wiadomości od główney komendy naszej Włoskiej armii z A qui, od 4. Grudnia złączyła się Piemoncka armia z naszym woyskiem, pomiędzy Cewa i Mondowi.

Jenerał de Vins już zupełnie złożył komendę we Włoszech, którą Jenerał Wallis otrzymał.

Z Włoch d. 8. Grudnia.

Jenerał Cesarski de Vins, który jest bardzo słabym udał się do Pawii. Francuzki Jenerał la Harpe wszedł we 4,000. ludzi do Nowi, pogranicznego Miasta, między Genuą i Lombardyą. Dey Algierski obligował Admirala Angielskiego w St. Fiorenzo, aby mu innego Konsula przysłał, co mu Admirał przyobiecał. Dla oszczędności, rozkazał Papież wiele powozów i konij poprzedać. Francuzka armia pod Jeneralem Scherer, jest teraz przeszło 60,000. ludzi mocną.

Z Bamberg d. 10. Grudnia.

Przeszło tu tedy 8 t. m. 9 wozow angielskich pieniądze do Wiednia.

Z Frankfurtu nad Menem d. 21. Grudnia.

Feldmarszałek Clairfait, odebrał w podarunku od Króla Angielskiego, złotą suto brylantami obsadzoną szpadę. Elektor Moguncki kazał złotą tabakierę robić, która także na podarunek dla tegoż Wojownika przeznaczona.

Od Menu d. 20. Grudnia.

Jenerał Jourdan zawsze się cofa z swoją armią. Jenerał Nauendorf stoi w Tauen, o dwie mile od Trewiru, i tym sposobem przeszkadza Francuzom wniesia do Trewiru. Korpus jenerała Kray stoi po między Kirn i Szulcbach, a reszta Cesarzskiej armii znajduje się pomiędzy Stromberg i Simmern. Feldmarszałek Clairfait przeniósł swoją główną kwaterę do Kreutznach. W utarcze pod Schweigen na dniu 10. tego m. obydwie strony z największą uporczywością walczyły: rozprawa trwała od 9. godziny z rana, aż do 4. w wieczór. Strata Austriaków wynosiła w zabitych i rannych 3. oficerów i 60. prostych. Zdało się, iż Francuzi chcą się utrzymać w Koblenc. Wszystkie bramy i ulice ze strony Renu są po zawalane, i wzdłuż Renu pokopano rowy i powysypywano wały. Z okolic Neüszstad donoszą, iż armia Jenerała Pichegru całkiem się w linie Kweich cofała, iż Austriacy tylko pół mile od Landau i Germersheim stoją. Według innych wiadomości utrzymują się jeszcze dotąd Francuzi w krajach dwóch mostów. Jenerał Austriacki Starray stoi z jednym korpusem około Rastadt i w samym Rastadt, do którego przybył i korpus Kondeusza. Rozumią iż w tamtym miejscu przejdzie za Ren, dla przemożenia linii Weissemburskich. Jenerał Feldmarszałek Wurmser wydał manifest do Alsacanów. Austriacy pracują z największym pośpiechem około linii, które dla swego bezpieczeństwa zakładają: pierwsza rozciąga się od Mindenheim przez Oggersheim aż do Oppau i Friesenheim; druga od Mindenheim przez Maubach aż do Rehbach. Obydwie opatrzone na 50. stóp głębokim

rowem. Szaniec Reński będzie również przyprowadzony do stanu obrony; Francuzi zburzyli w nim kasematy zewszystkim. Pozakładane od Francuzów szaniece pod Bingen będą zburzone. Jedna część ciężkiej artylleryi Austriackiej odesłana do okolic Heilbron.

Z Manheimu d. 18. Grudnia.

List z Neüsztatu donosi co następuje: W nocy z 12. na 13. odebrał kapitan Szermak rozkaz ruszenia ze 3. kompaniami batalionu Gemminga, które ledwie 300. ludzi wynosiły, z Estal przy Frankenstein, przez Elmstein do Igelbach. Ruszył o godzinie 4. zrana napad na nieprzyjaciela pod Jenerałem Renaud i Simon 3000. mocnego, z dwóch stron w Apental i z tyłu w Elmstein. Ta wyprawa tak poszła dobrze, iż nieprzyjacieli nie tylko, że aż za Igelbach był ściganym, ale nadto 1. podpułkownika, 4. oficerów i 140. prostych utracił. Jenerał Renaud byłby tensam los spotkał, gdyby go były poboczne drogi i wysokie góry nieuratowały. Strata Cesarzskich wynosi w 15. rannych i 3. zamieszanych.

Z Alzey d. 19. Grudnia.

Armia Jenerała Jourdana przeszła pod Sarburg przez Sarę, gdzie tylna straż Austriacka bardzo napastowana była. Przy Bellok zaszła na d. 17. t. m. krwawa utarczka, podług której musiał się nieprzyjacieli ze stratą aż do Beurd nazad cofnąć. Ułani zabili wiele Francuzów, i zabrali w lasach między Grunenberg i Gommersweiler, gdzie Francuzi zaręby poczynili, a z których ich koniecznie potrzeba było wygnać wiele brańców. Jenerał Jourdan usiłuje zgromadzić część jedną swego woyska za Mozlą; ale armia Clairfaita, co raz to dalej się posuwa, i już iey woyska stoją w Trarbach, Bernie, Kastel Neumagen i samem Trewirze gdzie korpus woluntaryuszów. Arcy Xięcia Karola, również czerwono-płaszczowi na d. 18. około wieczora weszli. Austriacy opanowali na d. 17. ważne miejsce w okolicach Auweiler.

Z Wexel d. 23. Grudnia.

W tym momencie odbieramy wiadomość, iż po między armią Cesarzską i Francuską armistycium doszło do skutku. To szczęśliwe zdarzenie, o którym nas nietylko dwa prywatne listy z Bonn pod d. 22. zapewniły, ale nawet przez następujący drukowany dodatek z Kolonii, który tamtejszy Magistrat rozkazał publicznie z kancelaryi wydać, popartym zostało.

Sambreyskiy i Mozy armii pierwsza dywizya, w Kolonii d. 1. Niwos, o godzinie pierwszy zrana.

Cayla, Jenerał adjutant i Głowa sztabu, do JP. Burmistrza i całego Magistratu wolnego Miasta Kolonii.

Zdaie mi się iż uchybiłbym moiej powinności, gdybym WPaństwu nieudzielił natychmiast, tey dobrej nowiny, która w tym momencie od dywizyynego Jenerała Lefevre, który się teraz w Bonn znajduje odebrał, iż pomiędzy Rzeczpospolitą Francuską i Cesarzem armistycium stanęło; a formalny pokój zapewne i niezadługo nastąpi. Od tego więc momentu ustają wszystkie nieprzyjacielskie kroki.

Pozdrowienie i przyiaźń. *Cayla.*

Podług listów z Koblenc d. 19. Jenerał Jourdan po uporczywem utarcze na d. 18. odparł Austryaków zabraw im 3. armaty i 600. brańców, pomiędzy któremi jest wiele officyerów. Na d. 17. Jenerał Duvignot

został pod Bacharach nazad odpartym; ale na drugi dzień wypędził znowu ze wszystkich miejsc Austryaków. Od dnia przed wczorayszego Dusseldorf zamknięte, przez co bieg poczty zupełnie przerwany.

Z Elbenfeld d. 22. Grudnia.

Podług niezawodnych wiadomości, Jenerał Lefevre, wszedł z swoim korpusem do Dusseldorf. Na dniu 18. przybyło 200. francuzkich huzarów i 50. piechoty do Opladen, gdzie podzieliwszy się na różne patrole, które ku Bensberg obrócili, nie wyszło i 4. godzin, gdy powróciwszy przyprowadzili i Austryackiego officyera, 4. prostych i 36. koni zabranych. Powiadają, iż Xzē Wirtemberski, pod doliną Erenbreitstein przeszedł za Ren. Dnia wczorayszego zrana widziano w Wermeskirchen wielki pożar w okolicach Mülheim; domyslaia się iż tam francuzkie magazyny siana i słomy spalone zostały.

Z Bruxell d. 17. Grudnia.

Od kilku dni wyszło z Mechlinu 4000. koni do artyleryi i do wozów, do armii Reńskiey. Przeszłego poniedziałku przeprowadzono tu tedy pod strażą woyskową 8. zakładników Kollonskich do Ryssel. Od 8. dni wybrano tu 3. municypalności, ale wybrane członki do nich nieprzyięty ofiarowanych sobie urzędów, więc przystąpiono wczoraj do czwartej elekcji.

D O N I E S I E N I A.

W Drukarni JPana Maya w Krakowie, wychodzi ninieysza Gazeta od Nowego Roku 1796. dwa razy na tydzień. Zamiarem tey Gazety będzie dostarczać Publicznosci w oyczystym ięzyku wszelkich wiadomości, iakich nam różne zagraniczne pisma udziela, lub się też w kraju zdarza. A że kazdey gazety naypierwszą zaletą predkość doniesień; więc Redaktor tey Gazety szczególniejszy staranności dołoży, nieoszczędzając ani kosztu, ani pracy, aby Publicznosci iak nayprędszych wiadomości dostarczał.

Gdy zważając nieustanne uzbraianie się Party, zdaie się iż w tamtych okolicach na bliską się wojnę zanosi; więc żadna z kraiowych gazet niebędzie miała tyle sposobności, co Krakowska udzielaia publicznosci z tamtych stron przez Węgry, iak naywieńszych i nayspewniejszych wiadomości.

Ninieysza Gazeta będzie wychodzić regularnie drobnem i pięknym Drukiem, na dwóch pół arkuszkach in 4to. dwa razy w tydzień, to iest: w Poniedziałku i Czwartki o godzinie 11. zrana. Cena Prenumeraty bez poczty Złot: 36. na rok, a na pół roku Złot: 18. Z pocztą Złot: 54. na rok, a na pół roku 27. Każdy numer bez prenumeraty kosztuje groszy 18.

Kładąc tak mierna cenę, podchlebia sobie Redaktor, iż tym większą znajdzie Herbę Czytelników; zwłaszcza iż tu każdy znajdzie to, czego by po kilkunastu zagranicznych gazetach musiał szukać. Wszelkie doniesienia i oznajmienia będą miały miejsce za przyzwoitą zapłatą w tey gazecie.

Tu w Krakowie odbiera się prenumerata w Księgarni JPana Maya, a po prowincyach można na naybliższy siebie pocztę prenumerować, lub się do Pocztaumu Krakowskiego do JPana Mężeńskiego udać, a w Galicyi do Pocztaumu Podgurskiego.